

Sygn. akt. III K 72/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lutego 2014r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Pragi Południe w Warszawie Wydział III Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Agnieszka Bus-Masłosz

Protokolant apl. adw. Katarzyna Szczepanik, apl. radc. Lukrecja Karpierz, Magdalena Borkowska, Małgorzata Imielska

w obecności Prokuratora Gabriela Żuławskiego, Agnieszki Nowickiej, Moniki Krzyżewskiej-Rudziks

po rozpoznaniu w dniach 26.03.2013r., 14.06.2013r., 2.10.2013r., 14.02.2014r. sprawy

R. G. urodz. (...) w W., syna R. i E. z d. S.

oskarżonego o to, że w dniu 4 listopada 2009r. w W. na terenie (...)wprowadził do obrotu oferując do sprzedaży towar w postaci 258 sztuk nielegalnie wydanych płyt DVD z filmami rozpowszechniając w ten sposób cudzy utwór w postaci wydań nielegalnie zwielokrotnionych czyniąc sobie z powyższego stałe źródło dochodów, czym działał na szkodę firm (...), G., M. Video, B. (...), V., T., (...), G. (...), (...), E. oraz M. F.

tj. o czyn z art. 116 ust. 3 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych

orzeka

I. uznaje oskarżonego R. G. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu przy czym ustala, iż stanowi on występek określony w art. 116 ust. 1 i 3 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych i za to na mocy tychże przepisów skazuje go a na mocy art. 116 ust. 3 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II. na mocy art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 3 (trzech) lat próby;

III. na mocy art. 33 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego karę grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na 10,- (dziesięć) zł;

IV. na mocy art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary grzywny zalicza okres zatrzymania w dniu 4 listopada 2009r. na poczet 2 (dwóch) stawek dziennych grzywny;

V. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata Aleksandra Adamowskiego kwotę 687,- (sześćset osiemdziesiąt siedem) zł plus VAT tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu;

VI. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 4 listopada 2009r. na jednym ze stoisk na (...) (...)w pobliżu wiaduktu przy ul. (...) w W. R. G. sprzedawał płyty DVD z nielegalnie zwielokrotnionymi filmami. Podczas kilkuminutowej obserwacji funkcjonariusze Policji M. Ł., D. Z., T. O. i K. W. widzieli, jak do stoiska R. G., którego znali z wcześniejszych interwencji, podchodzą różne

osoby, które wybierały filmy. W pewnym momencie do R. G. podszedł funkcjonariusz K. W., R. G. trzymając w ręku płyty zapytał „co potrzeba?”. Funkcjonariusze dokonali zatrzymania R. G., który miał na stoisku 258 płyt DVD z nielegalnie zwielokrotnionymi filmami. Płyty te były zapakowane w foliowe koperty, nie miały żadnych znaków holograficznych producenta, a poligrafia wykonana była niedbale – były widoczne liczne skazy w wydruku, nie było także żadnych numerów, znaków lub symboli oznaczających producenta lub dystrybutora. Prawo do dystrybucji filmów zakwestionowanych u R. G. miały firmy (...), G., M. Video, B. (...), V., T., (...), G. (...), (...), E. i M. F..

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie: częściowo wyjaśnień oskarżonego (k.225-226, 53-54), zeznań świadka M. Ł. (k.366, 29-30), protokołu zatrzymania osoby (k.4), protokołu zatrzymania rzeczy (k.5-8), protokołu przeszukania osoby (k.9-12), protokołu przeszukania mieszkania (k.13-14), protokołu oględzin rzeczy (k.15-17), opinii FOTA (k.36-38).

Oskarżony R. G. w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień. Na rozprawie przed sądem przyznał się do popełnienia przedmiotowego czynu i wyjaśnił, że to była jednorazowa sprawa, on zastępował osobę, która odeszła ze stoiska i został zatrzymany, sprzedał jeden film czy dwa, to nie były jego płyty, on w tym czasie handlował odzieżą dziecięcą na stoisku dla pani A. N. (2).

Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego za zasługujące na wiarę jedynie częściowo – odnośnie okoliczności, iż sprzedał te kilka płyt, co do których transakcje obserwowali funkcjonariusze Policji, bowiem w tej części znajdują one potwierdzenie w zeznaniach świadka M. Ł.. Sąd nie dał im wiary w pozostałym zakresie, pozostają one bowiem w sprzeczności nie tylko z w/w zeznaniami świadka, ale także ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego – gdyby oskarżony rzeczywiście handlował odzieżą dziecięcą i jedynie chwilowo zastępował inną osobę na stoisku z płytami, zapewne musiałyby w jakiś sposób zabezpieczyć swój towar ze stoiska dziecięcego, o czym wspomniałyby Policjantom – co zostałyby odnotowane w stosownej dokumentacji.

Sąd uznał zeznania świadka M. Ł. za w pełni zasługujące na wiarę. Są one w ocenie sądu spójne i konsekwentne, nadto świadek, który jest funkcjonariuszem Policji, nie ma żadnego interesu, aby obciążać oskarżonego bezpodstawnie – żadna taka okoliczność nie ujawniła się w toku niniejszego postępowania, a biorąc pod uwagę aktywność oskarżonego w toku niniejszej sprawy, z całą pewnością podniósłby tę okoliczność, gdyby miał ku temu jakiegokolwiek powody.

Zeznania świadków M. K. (k.367) i M. D. (366-367) nic nie wniosły do sprawy. Świadkowie nie mieli wiedzy na temat tego czym oskarżony handlował na (...) w okresie objętym zarzutem, nadto jak wynika z treści wniosku dowodowego oskarżonego (k.293-294), obaj mieli handlować na (...) w tym samym czasie co oskarżony, jeden kosmetykami a drugi drobnymi rzeczami dla dorosłych i dzieci, natomiast na rozprawie świadek M. D. zaprzeczył, jakoby kiedykolwiek handlował na (...) (aczkolwiek przyznał, że ze 2 razy pił z oskarżonym piwo), natomiast świadek M. K. zeznał, iż w 2009r. handlował na (...) pączkami i drożdżówkami oraz zegarkami, a także ubraniami – a zatem innym asortymentem niż wskazał oskarżony we wniosku. W ocenie sądu zeznania tych świadków zostały złożone na użytek niniejszej sprawy i miały za zadanie umniejszenie winy oskarżonego.

Sąd uznał za wiarygodne dokumenty w postaci protokołów z przeprowadzonych w toku postępowania czynności zatrzymania, przeszukania i oględzin, zostały one bowiem sporządzone zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie regułami przez osoby posiadające odpowiednie przeszkolenie.

Opinia FOTA posłużyła do ustalenia właścicieli praw autorskich do zakwestionowanych u oskarżonego filmów.

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżony R. G. działając z winy umyślnej w zamiarze bezpośrednim w dniu 4 listopada 2009r. w W. na terenie (...) wprowadzał do obrotu oferując do sprzedaży towar w postaci 258 sztuk nielegalnie wydanych płyt DVD z filmami rozpowszechniając w ten sposób cudzy utwór w postaci wydań nielegalnie zwielokrotnionych czyniąc sobie z powyższego stałe źródło dochodów czym działał na szkodę firm (...), G., M. Video, B. (...), V., T., (...), G. (...), (...), E. i M. F.. Czyn ten stanowi występki określony w art. 116 ust. 1 i 3 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych.

Zważyć należy, że oskarżony miał pełną świadomość, że handlowanie tzw. „pirackimi” płytami jest zabronione, skoro był już w przeszłości karany za taki czyn – wyrokiem tut. Sądu z dnia 19 marca 2009r. w sprawie III K 1469/08. Płyty, które zakwestionowano u oskarżonego nie miały hologramów ani pudełek, były w foliowych opakowaniach – niespotykanych w razie kupowania filmów w sklepach, a poligrafia była bardzo niestarannie wykonana. Cechy te wskazują na nielegalne pochodzenie przedmiotowych płyt. Zważyć także należy, że samo miejsce popełnienia przestępstwa także wskazuje na nielegalne pochodzenie płyt - ze wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego (w tym innych podobnych spraw) wynika, iż na tego typu targowiskach nie handlowano legalnymi płytami (które nie znalazłyby nabywców z uwagi na cenę). Odnosnie zaś kwestii uczynienia sobie z tego procederu stałego źródła dochodu zważyć należy, że oskarżony był już w przeszłości karany za przestępstwo o tej samej kwalifikacji prawnej, a funkcjonariusze Policji kojarzyli oskarżonego z innych interwencji. Istotna w ocenie sądu jest także okoliczność, iż oskarżony miał przy sobie stosunkowo dużą - jak na realia 2009 roku - ilość płyt.

Sąd wymierzył oskarżonemu na mocy art. 116 ust. 3 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych karę 1 roku pozbawienia wolności. Jako okoliczność obciążającą sąd uwzględnił stosunkowo dużą ilość płyt, które miał na stoisku oskarżony, zaś jako okoliczność łagodzącą wpływ czasu od popełnienia przestępstwa.

Jednocześnie biorąc pod uwagę tę ostatnią okoliczność oraz okoliczność, iż z materiału dowodowego nie wynika, aby oskarżony kontynuował tę działalność, sąd uznał za celowe warunkowe zawieszenie wykonania kary na mocy art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk na okres 3 lat próby.

Jednocześnie biorąc pod uwagę, iż celem działania sprawcy było osiągnięcie korzyści majątkowej na mocy art. 33 § 2 kk sąd orzekł wobec oskarżonego karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 10,- zł, jednocześnie na mocy art. 63 § 1 kk na poczet tej kary zaliczając okres zatrzymania w dniu 4 listopada 2009r.

Wynagrodzenie obrońcy z urzędu zostało ustalone na podstawie obowiązującego w tym zakresie Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z uwzględnieniem ilości terminów rozpraw, w których uczestniczył obrońca.

Na mocy art. 624 § 1 kpk sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych uznając, iż jego obecna sytuacja materialna nie pozwala na ich uiszczenie.